

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

40. De Michaele Imperat. diuina mysteria per ludibrium repræsentante,
eiusq[ue] funesto interitu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](#)

diaconus. Canitur introitus, & quædam aliæ
preces, usurpatur omnes penè per ludibrium
cæremoniæ Ecclesiasticæ. Vbi peruentum est
ad canticum Agnus Dei, ecce festinus accurrit
minister sacrificantis, exponit, vxorem eius
coarctati doloribus partus. Ille sacrificium si-
ne cauda & sale offerens, non sustinuit in eo
persistere donec absolueret, sed protinus ex-
cuso habitu, Missaque M. ssà facta (vti aliquan-
do ad D. Ioannem Voss Altenanum, Melanch-
thonem dixisse, ex ipso D. Altenano intelle-
xi) sese festinus domum proripuit. Inter eun-
dem, nuntiatur ei, vxorem duos gemellos eni-
xam. Faustum hoc nuntium mox ut domum
ingressus est, conuertitur in luctum; vterque
enim filius extinctus est. Vxoris deinde cu-
biculum ingressus, eam cum morte conficta-
ri, & paulò post defungi videt. Ipse quoque
postridiè peste corripitur, cum omnibus qui
vel ministerio, vel cantu, imò etiam sola
præsentia sacrificio vel tacitè vel expressè sus-
fragati erant, omnesque eadem lue moriun-
tur. Catholicus verò ex infirmitate decubens,
conualuit. Nolite errare, inquit amplius, De-
us non irridetur.

*Constantinus Manasses in Annalibus, &
Michael Glycas parte 4. Annalium, De
Michaelo Imperat. diuina mysteria per
ludibrium repreſentante, eiusq; funesto in-
teritu.*

C A P. X L.

E 2

Mi-

Michaëlus III. Imperat. cognominetur mulētus, quē scriptores Annalium et mores perditos dissolutissimos, alterum Phaetontem, Neronem & Sardanapalum vocant, cū in omne flagitiorum genus feliciter venundaret, ad hunc tandem velut scelerum omnium apicem & coronidem progessum est, ut post quotidianos in omni turpitudine profectus, etiam aduersus sacrosancta mysteria Seraphis ipsis venerabilia, vir nequissimus debacharetur. Quippè acrem synapsi suum in craterem fundēs, sacrum illud formabile representabat, ludens (ut dici solet) ijs, quæ ludum iocumque non admittunt, ridens in minimè ridiculis. Ita viuentem Michaëlum mater videns, & Imperatorem Romanum factum esse ludicum, totis visceribus & animo commouebatur, eumque verbis castigabat, corrigebat, exhortabatur. Sed (quo prouerbio dicitur) cum mortuo colloqueretur, & admonitiones apud surdum cantillabat, ac tandem mater à filio à regia expellitur. Basilius verò posteā ad imperium prouectus quum Michaëlum ceu vinorum ac temulentum damnasset, gladio viscera eius ad D. M. mantis ædem, ut Glycas commemorat, trahit. Talem impius ille tremendorum mysteriorum prophinator sortitus est exitum, matris persecutor, Dei contemptor, Imperij dissipator, à talibus viperis venenum suum mutuantur aspides nostrorum sacramentariorum, sic

R.

ninet
lium o
os, alte
apalum
nus se
celerun
ogressu
itudine
a myste
equis
napi sue
formis
foleti
tunt, &
tem M
em Re
scerib
erbis c
d (quo
oqueta
antilla
ellitum
uectu
emulen
D. Ma
at, traie
myster
, matru
dissipa
nutuan
rum, sic
qua

L I B E R I . 69

que ferè accedit, ut qui sunt sacrilegio parcs,
morum turpitudine sint similes.

Imperat. Iustinianus in authent. ut in priua-
tis domibus sacra mysteria non fiant sine li-
centia antistitis, Collat. s. tit. 12.

C A P . X L I .

Quantò sanctius & reuerentius de tre-
mendis hisce mysterijs sensit laudatiss.
Imperator Iustinianus, qui in authen-
ticis suis constitutionibus sic ait. Et Priscis
fancitum est legibus, nulli penitus esse licen-
tiam domi quæ sacratissima sunt agere, sed
publicè sinere procedere in credulitatem &
Dei culturam, secundum sanctionein de his
sacratis actibus traditam. Et nos etiam hanc in
presenti ponimus legem, quam cum omni cau-
tela tenere volumus. Omnibus enim interdi-
cimus magnæ huius ciuitatis habitatoribus,
magis autem etiam totius nostræ ditionis, in
domibus suis habere quasdam quasi oratio-
num domos, & in his sacra celebrare myste-
ria, & hinc ferè quædam Catholicæ & Aposto-
licæ traditioni extranea. Sed si quidem domos
ita simpliciter aliqui habere putant oportere,
in sacris suis, orationis videlicet solius gra-
tia, & nullo celebrando penitus horum, quæ
sacri sunt mysterij, hoc eis permittimus. Inui-
dia enim nulla est, si volunt circa hæc habere
habitacula quædam, & in eis tanquam in sa-
cris orare, alijs autem omnibus abstinere, nisi
tamen in ijs voluerint aliquos inuitare cleri-

E 3

cos,